

[A. C. D. Petersen.]

denne Bestemmelse, vi ønsker bibeholdt. Men naar vi ønsker, at de øvrige Stykker i Paragraffen skal udgaa, er det, fordi vi mener, at under de vekslende, snart fallende, snart stigende, Konjunkturer, som Landbruget er ude for, bør man ikke forhindre en Mand i selv yderligere at forbedre sin Stilling ved at optage et billigt Laan til Afløsning af et dyrere, selv om dette Laan gaar ud over 110 pCt. af Panteværdien.

Dette er ikke noget, der vedrører Sikkerheden for Statens Midler. Det er ikke noget, der paa noget Omraade kan skade, for det er andre Penge end dem, Staten staar til Ansvar for, der er Tale om. Det, der spiller en Rolle, er, om den Mand, som Staten har gjort en Indsats for at redde, kan faa endnu lidt Støtte, saaledes at han kan komme ud af en Forpligtelse, der er særlig tyngende. Jeg kan ikke forstaa, at man vil modsætte sig dette.

Men jeg skal erkende — det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen inde paa —, at § 4 i hele sin Udformning er meget vanskelig forstaaelig. I alt Fald er den det for mig, som ikke er Jurist, men det kan godt være, Juristerne kan forstaa den.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at, da vi i 1937 vedtog en Lov om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, fandtes der i det paagældende Lovforslag en § 10, ifølge hvilken Ministeren bemyndigedes til at lade Loven optrykke, men denne Bemyndigelse har Ministeren ikke benyttet. Nu staar der i nærværende Lovforslags § 8, at Ministeren bemyndiges til at lade Loven optrykke. Jeg har haft under Overvejelse at foreslaa, at der skulde staa: Ministeren skal lade Loven optrykke, men det kan jo ikke nytte, at en ganske almindelig Rigsdagsmand optræder saa kategorisk over for en saa højtstaaende Mand som Ministeren, og derfor frafaldt jeg Ønsket om denne kategoriske Bestemmelse. Jeg henstiller imidlertid indstændigt til den højtærede Minister: Lad os ikke, naar denne Lovgivning nu igen ændres, komme i den Situation, at vi er nødt til at sammenholde 5—6 Love for overhovedet at forstaa, hvad Paragrafferne siger, men lad os, naar dette Lovforslag er vedtaget, faa Loven optrykt.

J. S. Foget: Jeg finder det ikke formaalstjentligt at genoptage en større Debat om Spørgsmaalet om Venstres Skyld eller Ikke-Skyld. Det Spørgsmaal har vi debatteret, og vi vil ikke kunne grave noget nyt frem. Men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen spurgte mig, om jeg ikke vilde foretrække det af Venstre fremsatte Ændringsforslag til Afdeling I. fremfor det, der stod i Afdeling II., og her vil jeg gerne have Lov til at understrege, at det, som Regeringen dengang foreslog, var et Lovforslag, delt i to Afdelinger. Første Afdeling gik ud paa, at der skulde ydes et Rentetilskud for 2 Aar, anden Afdeling gik ud paa den Gælds-sanering, der senere blev Lov, og derudover var der en særskilt Bestemmelse om Tvangs-laan. Stillingen var dengang den, at Venstre gik imod Tvangs-laanet; det er der ingen Uenighed om. Og vedrørende Afdeling I. fremsatte Venstre Ændringsforslag om Nedsættelse af Skatterne i Stedet for det foreslaaede Rentetilskud; og her vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at ogsaa jeg vilde have foretrukket en Nedsættelse af Skatterne fremfor det foreslaaede Rentetilskud. Afsnit II. om Gældssaneringen indeholdt et Forslag fra Regeringens Side om Laan til en Rente paa 1½ pCt. i de to første Aar. Venstre foreslog 3 pCt. Rente; det omvendte er nu Tilfældet. Det, jeg fremhævede, var, at det var ikke noget, der kunde sammenblandes med det, der var foreslaaet under Afsnit I.

Maa jeg til den højtærede Minister sige, at Spørgsmaalet om Tinglysningsgrænsen for Gæld efter min Mening er et overmaade vigtigt Spørgsmaal og ikke mindst vigtigt netop i Forbindelse med nærværende Lovforslag. Hvis man tænker sig en Landmand, som har f. Eks. en Førsteprioritet og derudover en Del Vekselgæld, Kontraktgæld eller lignende, som han vilde kunne faa afløst ved et Gældssaneringslaan, saa vil han vige tilbage fra at søge et saadant, naar han skal være indforstaaet med, at hvis han faar Gældssaneringslaan, kan han ikke bagefter optage et saadant lille sekundært Laan. Og den højtærede Minister ved jo lige saa vel som jeg, at det i Øjeblikket er forfærdelig vanskeligt for en Landmand at opnaa et privat sekundært Laan. Gældssaneringsloven giver i saadanne Tilfælde en umaadelig stor